

ТУРЦИЯ

—○○—

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТА НА НАРОДЪТЪ.

—○○—

ТУРЦИЯ излазува сѣка сѣбота. Годишната цѣна за пѣ имперіята по царската поща, е 4 бѣли медидѣта; пѣнѣ отъ имперіята, 5 бѣли медидѣта. Споко-
иществованията трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относитѣ до редакціята са надписуватъ до Н. Геновича, редактора и издателя на
вѣстникъ. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникъ. Подписката за спомоществованията става направо въ Цариградъ—Галата при сѣщитъ.

23 ЮНІА (ПО НОВИ СТИЦЬ).

—○○—

10 СЕФЕРЪ 1283 ОТЪ ЕГИПТА.

ПОЛОЖЕНИЕТО.

II

Постоянните успѣхи въ единъ народъ сѣ показалецъ за голѣмината и за патриотизмъ на тоя народъ. Нѣговата бѣдност бива усилена. Защото като ще са радува на пѣлно съсѣ благодарности дарби, които Богъ му даде, той ще знае да са ползува отъ добрити случаи, както капитанинъ отъ добрити вѣтрови, за да са убогати, развѣ, съедини и усили. Съсѣ една дума, назначеніето е въ рѣцѣти му.

Истинското, блаженното назначение на народити не са състои въ голѣми работи, въ химерически мысли; нѣ въ задоволствие то на сѣществование имъ, на поминувание имъ.

Въ Руссія, напримѣръ, народити не са благодарни, нѣти отъ състояніето си нѣти отъ положеніето си; защото тѣя народи нѣматъ равни права, равни свободи. Още по вѣло е за самити Русии отъ долѣити класови, сирѣчь за еснахити. Такизи народи не могатъ да са наслаждаватъ съсѣ добринити на миръ.

Въ Турція тѣя аномалия изчезна, благодарение на успѣхити на цивилизацията. Сичкити народи сѣ равни днесъ предъ законити. Съки народъ има еднакви права, еднакви свободи. Нѣ сичкити не са радуютъ еднакво съсѣ тѣя права и съсѣ тѣя свободи: това произлиза отъ невѣжеството на тѣя народи, майка на сичкити бѣднотѣи.

Нѣи сѣи въ числото на тѣя послѣднитѣ. Отъ шестъ години насамъ не сѣи направили никакви успѣхи: нѣи сѣи стационари, сирѣчь сирѣчи сѣи са на едно мѣсто и чакаи съсѣ възврати рѣцѣ да ви рѣшатъ въпросъ, както Евреити чакатъ Мессіа.

Обаче нашето народно възраждане нѣма тѣснѣи свръски съсѣ въпросъ. То е въ успѣхити, въ просвѣщеніето които ще направимъ. Слѣдователно за да са убогатимъ, развѣимъ, съединимъ и усилимъ, както го желай Н. Ц. В. Султанъ, нужно е да обѣрнемъ вниманіето си главно къмъ възпитаніето на синовити си. Тамъ е добрата бѣдност на страната, истинската сила на народъ.

Нѣи ще попитаи читателити си ако има нѣщо по убійствено и по разорително за единъ народъ отъ колкото нѣговото хладнокрѣвие и нечувствителностъ къмъ сичко което е благородно, добро, възвишено, общо; хладнокрѣвие и нечувствителностъ въ които той лѣжи безъ да го е грыжа и безъ да мысли да са избави.

Нѣи ще отговоримъ прѣдварително че

нѣма. Единъ човѣкъ не спечелва пари ако не са трудѣ, той не са и въздига. Нѣи ето положеніето на народъ.

Това положеніе нѣи лѣсно щѣмъ да го разберемъ, ако са касаше за единъ народъ който да обитава въ азиатскити пустини, дѣто колкото сѣ по силни сѣнчевити зари толкост по слаби сѣи лучити на просвѣщеніето и живити примѣри на просвѣтити народи.

Нѣи това което не можемъ да разберемъ, то е че са касай за българскитъ народъ, който живѣе въ Европа; за тоя народъ едно време славенъ пергавъ и снабденъ съсѣ високи чувства; за тоя народъ който отблѣсна съсѣ една неимовѣрна енергія и въ малко време духовнитѣ си тирани; за тоя народъ най сѣти който една минута показа че е живъ, а днесъ не мърда, нѣи са движи.

И нужно ли е да кажимъ че отъ това недвиженіе, немърданіе слѣдува че сѣи лишени отъ народни чувства? нужно ли е да исповѣдаи че това показува че нѣмаи за кара патриотизмъ? че не желайи никакъ да са възродимъ? че не даваи внимание на нищо? че сичкото наше занимание да са коримъ и прѣзираи единъ други, както Ирландезинъ съсѣ Ниглязинъ, и да глѣдаи да са гечендисуваи, както можимъ, безъ да търсимъ по-добро, основна цѣль на човѣчината?

Прѣобразованіята, освѣтени въ Имперіята отъ въздѣяваніето насамъ на Абдулъ Азиса, прѣобразованія, които общавагъ безъ опроверганіе една свѣтла бѣдност за бѣднотѣи изрожденія, сѣи побудили сичкити народи въ тѣя сѣща Имперія къмъ образованіето. Ето ви примѣри Ерменцити, Гръцити, Турцити и пр. пр. Колкото за нашитъ народъ той не дава и не ще да даде на нищо ухъ за сичко каквото става въ страната му.

Какво можѣи да произлѣзи отъ това общо равнодушіе въ народнитѣ наши маси? можѣи да произлѣзе това че чрезъ нашето необразование или по-добро чрезъ нашата дивостъ, нѣи ще компромитираи свѣтлата бѣдност на народъ; че нашитѣ синови намѣсто да бѣдѣтъ равни съсѣ другити народи, было въ правата си было въ гражданскитѣ служби, тѣи ще бѣдѣтъ долѣи и прѣзрителни за неспособността си; че нашето потомство, сирѣчь идѣщото изрождение на народъ, намѣсто да са наслаждава съсѣ добринити на прѣобразованіята и на просвѣщеніето, които ни дава Н. Ц. В. Султанъ, тѣи ще бѣдѣтъ роби и слуги на тѣя народи, които савикѣтъ образъ на

както нашитѣ бащи и нѣи сѣщити до вѣра сѣи были роби на грѣцкото духовенство.

Прочее отъ сичко това дѣто казахимъ трѣбува сички да разумѣемъ че е време веки да оставимъ на страна взаимнитѣ раздори, прѣспирни, зависти, вражди, за да са заловимъ за това което е полезно за насъ, за нашитѣ синови, и радостно за майкитѣ ни, за отечеството ни.

Коя майка не ще са радува да види дѣтето си възпитано, и което чрезъ това възпитаніе наистина серіозно, е придобило едно положеніе, положеніе което, за нея, е едно утѣшеніе, една слава, една гордостъ!

Кой баща не ще усѣти въ най пѣжнитѣ дѣлобични на душата си и на сърцето си сѣщити чувства както на майката!

Въ коя страна, на кое мѣсто образованіето потомство на единъ народъ не ще прави славословія на Бога че нѣговитѣ прадѣди, нѣговитѣ бащи си имали грыжата да го докарѣтъ на тоя високъ степенъ, сирѣчь на степенъта на образованіето!

Таквасъ е главната цѣль която гонятъ днесъ сичкити народи отъ земиятъ глобусъ, сирѣчь да развѣятъ естественитѣ си сили, да са отличатъ и да приготвятъ добри потомства за слава тѣхна и за радостъ на тѣя сѣщи потомства и за народността имъ; таквасъ сѣи стремленія на хората; таквасъ трѣбува да бѣдѣтъ и нашитѣ. То е една отъ незабѣжитѣ нужди на епохата за благосѣстояніето на народитѣ.

Подобно на тѣя народи какво трѣбува и нѣи да направимъ? отъ дѣ трѣбува да зачанимъ? Ето въпроси които най живо трѣбуване да занимаватъ нашето общо мѣніе.

Защото однесъ цивилизацията има за начало и за основа общото освѣщеніе на народитѣ и частното добро поминувание на хората, главнитѣ прѣдметъ когото трѣбува да имамѣи предъ очитѣ си, прѣдметъ колкото серіозенъ толкостъ и полезенъ то е както рѣкохѣи ВЪСПИТАНИЕТО НА ЧАДАТА СИ.

Нѣи какъ трѣбува да постигнемъ за да усилоримъ наирѣдокъ на едно толкостъ високо дѣло?

Защото това дѣло е израженіе на желаніята на народъ нѣи трѣбува първо да учрѣдимъ здрави общини, сирѣчь общини съсѣ капиталѣи и съставени отъ чорбаджитѣи и по просвѣтити граждани на градъ.

Това направено доброто наръждане на училищата ни ще стане отъ самосѣбѣ си. Защото като ще иматъ заздрави занлатитѣ си, учителитѣи ще са трудѣтъ да отслужаватъ чрезъ сѣвѣити трудеи това което ще имъ са дава.

Тъй като вървимъ, свъръч общинити да познаватъ работити си и учителити своити, ний скоро ще познаемъ синови, които чрезъ освѣтениятъ си духъ, да бждатъ една помощъ въ мжчнитъ работи на правителството; една радостъ за родителити си; и една законна слава за общото наше отечество!

Ний турихми много въпроси на Врѣмето и го молихми да отговори. Нъ намѣсто да отговори то ни туря други въпроси. И какви въпроси? противорѣчия които было забѣлжило въ това което казахми.

Наистина въ съдържаніето на нашити членови противорѣчия нѣма. Нъ чудното е че единъ човѣкъ съсъ толкосъ слабъ умъ какъвто е Г. Бурмовъ да ги намѣрва на сънки редъ. И ето защо на насъ не ни са правили никогі такиви празни въпроси.

Г. Бурмовъ не разбира, напримѣръ, какъ ний сми можли да пофалимъ редакторътъ-основателятъ на Свѣтъникъ тѣ безъ да пофалимъ и редакторътъ-упропастиелтъ на тоя вѣстникъ. Отъ дѣ иди това? естествено отъ това че Г. Бурмовъ мисли че е сторилъ една толкосъ добра работа като упропасти Свѣтъникъ тѣ колкото Г. Михайловски като го основа.

Ако Г. Бурмовъ имаше духъ ний щѣхми да заключимъ отъ въпросътъ когото ни отпраща че той упропасти Свѣтъникъ тѣ, който принадлежеше на българската община само и само за да го замѣни съсъ единъ други свъръч съсъ Врѣмето, което припадлжи нѣму. Нъ той е доста глупавъ за да направи една таква съ искусна работа. И за това ний му отказуваме, на нѣго, пофалити които даваме на Г. Михайловски.

Г. Бурмовъ, тоя славенъ (?) редакторъ на Врѣмето, който има умъ да даде или да продаде нѣ само на цѣль български народъ нъ още и на народити отъ глобусътъ, не видѣлъ друго освѣтъ противорѣчия въ това дѣто казахми за тѣ които са въспитаватъ въ Русіа. Той намѣрилъ въ нашити членови едно СИЧКИ и едно НѢКОЛКО, и си въображава че сми быле въ противорѣчіе съсъ насъ сѣщити.

Нъ отъ дѣ това? Дали отъ това че нѣма хичъ умъ или отъ една безмѣрна гордостъ. Колкото за насъ ний мислимъ че това иди отъ едното и отъ другото.

Това произлиза първо отъ това че нѣма хичъ умъ, защото той не е повече кѣдренъ да отличи стойността на двѣ думи колкото единъ слѣпецъ не е кѣдренъ да отличи Босфорътъ отъ Дунавътъ.

Това произлиза послѣ отъ гордостъта му, защото той иска да бжди отъ числото на тѣ СИЧКИТИ Българи, които сѣ ходили въ Русіа, нѣщо за което ний сми съгласни, нъ не ще да бжди отъ числото на НѢКОЛКОТО, което е дошло най невѣжливо най грубо и най фанатическо.

Не трѣбува обаче да върваме че сичкити противорѣчия, изнамѣрени отъ Г. Бурмова произлѣзаватъ отъ това че нѣма умъ и отъ прѣзмѣрната му гордостъ. Има други, които произлѣзаватъ отъ навикновеніята му.

Дѣйствително Г. Бурмовъ има навикновение да ходи почти толкосъ често на едно навѣстно посолство, колкото ний сѣщити

ходимъ на Високата Порта.

Когато нашити Българи го виждатъ да влиза, тѣ казуватъ: Г. Бурмовъ отива да търси пари, или членови, или свѣдѣнія или съвѣти; и когато го виждатъ че излѣзува, тѣ глѣдатъ суратътъ му, и ако иди весель, тѣ казуватъ: Г. Бурмовъ носи хубаво нѣщо.

Ако е членъ, ще го видимъ въ сѣбота; ако е свѣтътъ ще видимъ Г. Бурмова да ди-га или да слага тонътъ на гласътъ си; ако е пари, Врѣмето не ще да умрѣ скоро.

Върху това отгорѣ ний направихми много въпроси на Г. Бурмова, и никогі той не ни отговори. Щѣли да ни отговори баримъ сега на конецъ?

Кажете ни Г. Бурмовъ съсъ каква цѣль ходити въ това посолство, и съсъ каква цѣль дохожда Архимандрита у васъ.

Ако носите отъ тамъ пари, обичате ли да ги раздѣлите съсъ менѣ? Обѣщавамъ ви са че съсъ това що ще ми дадете, ще ги употреба да си купя типографически слова и да ги занеса на централната печатница за да печатамъ вѣстникътъ си.

До дѣто единъ благороденъ и великодушенъ Българинъ ми направи доброто да ми намѣри срѣдство за да си печатамъ вѣстникътъ съсъ мой собствени слова, позволете да го печатамъ съсъ словата, които единъ Българинъ е купилъ съсъ собствени си пари, а нѣ както на нѣкои вѣстници познати отъ васъ, дадени, както увѣряватъ отъ едно посолство и то познато на васъ.

Много пкти сми казали че Г. Бурмовъ е единъ човѣкъ безъ характеръ, безъ умъ и безъ въспитаніе. Сичкити хора видѣтъ това. Колкото за нѣго той не са види: това е твърдѣ естествено. Единъ лудъ мож-ли да кажи че му липсува разумътъ? единъ човѣкъ безъ характеръ припознавалъ ли е нѣкогі кусурити на бѣдната си натура? Единъ грубъ човѣкъ не глѣда-ли сѣкогі варварскити си постѣпки като образъ на учтивостъ?

Ний казуваме на Г. Бурмова: понеже претандирувате че езунтити списуватъ вѣстникътъ ни, илате на Балкананъ. Да помолимъ нѣкого отъ нашити почтени чорбаджии да ни даде одаята си, и да ни затвори въ нея два или три часа; нѣка направимъ тамъ сѣки по единъ или по два члена; да свиками послѣ сичкити наши балканански Българи, да имъ покажимъ съчиненіята си и нѣка тѣ са произнесатъ за стойността на тѣ съчиненіа.

Нъ какъвъ отговоръ прави Бурмовъ на едно прѣдложение толкосъ разумно? Ето го въ нѣколко думи: илате на одаята ми, сѣднете тамъ като единъ ученикъ. Азъ самъ ще изрѣкж върху стойността на съчиненіята ви. Що сж нашити Българи отъ Балкананъ и отъ друга-дѣ? Дали азъ-Бурмовъ не съсъ повече отъ сичкити тѣ Българи наседно?

Азъ Бурмовъ съсъ богословъ; азъ-Бурмовъ съсъ историкъ; азъ-Бурмовъ съсъ астрономъ; азъ-Бурмовъ съсъ математикъ; азъ-Бурмовъ съсъ физикъ; азъ-Бурмовъ съсъ финантьеръ; есъсъ една дума, азъ-Бурмовъ съсъ повече отъ сичкити тѣ невѣжи, тѣ груби Българи, предъ които вий ма никаге да са прѣдстава.

Какъ! азъ-Бурмовъ който съсъ са прѣдставилъ предъ сичкити академически върхови на Кіевъ, азъ който съсъ зель сичкити награди, азъ който съсъ свѣтълъ помежду сичката учена младежъ на Русіа както едно слънце помежду сичкити звѣзди на твърдѣта, азъ-Бурмовъ да слѣза отъ височината на небото, да остави

небесната страна на звѣздити за да доде на Балкананъ !!!!! на Балкананъ !!!!! на Балкананъ !!!!!

Нъ вий искате да ма обезчестите. Азъ-Бурмовъ да са увижи на степенѣта на нашити балканански Българи !!! нъ какво сж тѣ Българи ? какво знаатъ ? какво струватъ ? какво правятъ ? съсъ какво са занимаватъ ?

Тѣ прочее оставете тѣ Балкананци: тѣ сж невѣжи. Дойдете при менѣ: азъ-Бурмовъ ще ви направи единъ голѣмъ човѣкъ; ще кажи че вий съчинявате добръ и сичкити ще бждатъ задѣлжени да го похвѣватъ; ще кажи че вий сами си списвате вѣстникътъ, и ще аргосамъ оногова който кажи че езунтити го списуватъ.

Повече: ще кажи че вий сте луната, а вий ще кажете за менѣ че съсъ слънцето, и тѣй ний ще прѣдсѣдательствуваме вий на ноцѣта а азъ-Бурмовъ на денѣтъ и ще имамъ нѣ само Българія, нъ още цѣль свѣтъ подъ краката си.

Много отъ нашити Българи ни пишатъ какъвъ е тоя парижки вѣстникъ отъ когото Врѣмето займа членови и вика често свидѣтелството му и който са казува Л' Юнионъ Кретиенъ (Христіанско Съединеніе).

Тоя вѣстникъ е руски органъ; той има за главенъ редакторъ единъ руски архимандритъ. За да поправи стилътъ си и фразити си тоя архимандритъ има при себѣ си единъ аргосавъ католишки попъ който са казува Гетте.

Не е прочее чудно че московскитъ цариграшки органъ да займа свѣдѣніята си отъ московскитъ парижки органъ. Нашити Българи отъ тука сж виждали много пжтя единъ руски архимандритъ да отива при Г. Бурмова. Тѣ заключаватъ че Г. Бурмовъ правѣлъ на тоя архимандритъ това, което Гетте прави за парижкитъ.

Дали е истина? Дали е лъжа?

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

СВИЦОВЪ, 2 Юніа. — Познато ни е безъ съмнѣніе чи първото читалище въ Българія бѣше онова което са основа въ Свицовъ на 1856. Но както всичките български работи предъ да ся осъвършенствуватъ пропадватъ или сжсемъ или за нѣколко врѣме, тѣй и това читалище мина презъ една подобна криза.

Обаче, това което не ми много насѣтрива, е чи това читалище не пропадна по причина на интриги или раздори, но защото си изживи капиталъ за народнъ полж.

Това читалище са днесъ пакъ въздигна, истина съ насѣдрбена каса но съ свѣтъла бждицностъ. Избранити членови подъ прѣдсѣтелството на Г. И. Станчооглу сж неуграничено уълномощени да правятъ всичко какъвто тѣ намиратъ за добро и полезно за народното просвѣщеніе.

Първи добъръ плодъ на читалището е нарежданіето на училищни нагледници и въвежданіето на единъ новъ программъ, който можа да ви съобща ако обичате.

Два други устава са разгѣдваха сега въ засѣданіето имъ. устави които са относали къмъ българскитъ книжина. Като ся извѣсти за тяхъ ще ви пиша.

ЦАРИГРАДЪ, 7 Юніа. — Видѣли ли сте нѣкога едно птиче да са върти въ кафеса си?

Невинното! Мечтай си всегда да импрѣдува защото всегда са намира въ движеніе, нъ по право не са мѣсти бѣдното и са върти непрестанно за явна пагуба.

Таквози е наистина положеніето на Врѣмето. Членовети му са въртѣтъ, въртѣтъ, еще въртѣтъ, но безъ да ги води никаква

полза. Г. Бурмовъ развива въ срѣдѣхъ на вѣстника си една фараонска змиѣ на двѣ колони. Тя обѣма доста пространно мѣсто, и отъ далечъ човѣкъ ще каже че е пълна.

Само не я бутайте, защото ако упрѣти на нея върхътъ на едно разсѣждене, всичко става на пепелъ.

За какво са касай? и съ какво намѣрение са развива тая змиѣ? Това е което не знамъ на здраво. Повѣрвахъ само да съмъ бѣлъ разбралъ че Г. Бурмовъ отговаря на Турция.

Врѣмето не намира друго какво да пише въ вѣстникътъ си, освѣтъ мржотин и безполезни изѣца, даже и вредители за читателити му. Той дава отговори и въпроси на Г. Геновичъ. И за това той нарича вѣстникътъ си важенъ! Нѣ азъ не виждамъ въ него освѣтъ глупости отъ най грубити.

Два вѣстника и половина са е удостоили да има бѣдливъ българскій народъ и въ Врѣмето отъ лични нападения и вѣтринчеви, мѣсто нѣма за членови народоползени.

Въ 49 си брой то казва: „многого материя не ни даде възможностъ да помѣстимъ следующата статия. . . . — Коя ли е тѣзъ многого материя която не му е дала възможностъ да помѣсти една полезна и народна статия? (!)

Несъмнително, тя е една отъ фараонскити змиѣ които Г. Бурмовъ има обичай съ удоволствие и гордостъ да развива.

Отъ моя страна ще кажа че хората познаватъ кой е Геновичъ и кой Бурмовъ. За това съвѣтувамъ тоя последниятъ да са остави отъ тѣ фанатически мисли и да не дава веки мѣсто на прѣприри.

Какво е туй езунти езунти, езунти . . . Какво иска да покаже Врѣмето съ това? че Геновичъ е езунтинъ! То са лжи и са лжи много, и чрезъ тѣ лукаства и кльвети то нѣма да напѣднини никогѣ. Нашати Българи не сѣ веки такъвѣ каквито ги знай Бурмовъ. Тѣ разсѣждатъ, и безъ да слушатъ бжбренїята на Врѣмето, тѣ знаятъ че начялата на Турция, които е слѣдувала до сега, сѣ били чисто народни, и че за напредъ тѣ иматъ прѣминалото за гаранция че нѣма да измѣни линїята на поведѣніето си.

(Единъ отъ спомоществователити и на двата вѣстника).

ТУ. ЧА, 17 Маѣ.— По дългуврѣменното ми пътуване случи ми са да устапа и въ този градъ по празникътъ на машинъ просвѣтителіе.

Зажнецътъ отъ българската черкова са заудря чрезъ когото са призоваваше сѣки Българинъ да пристѣпува на народното това тържество. И азъ като Българинъ отидохъ на черкова съ цѣлъ да са запозная съ по главнитѣ граждани на това мѣсто. Сичко бѣше добръ наредѣно въ черковата. Сичкити български попови отъ окружността на градътъ бѣха призовани и сѣ които са допѣлише религиознитѣ обрядъ. Следъ църковнитѣ отпусъ утихихъ въ училището „Свѣтла България.“ Въ тоу училище тѣна водосвѣтъ, главный учитель Г. Доброплѣдний приказа едно слово върху житіето на Кирила и Методія, той показа още обширно и нуждата за ученїето за което днесъ и самото црско правителство ни подкани, на уклончїенїето испѣ сѣ отъ ученицитѣ пѣсеньтъ на Н. Ц. В. Султана. Присѣтствующити останѣха благодарни и са разотидоха съ голѣма радостъ.

ЖЕРАВА, 3 Юнїа. — Въ 47 брой на вѣстникътъ нѣса яви една статія отъ наше село и отъ стѣна ушь на селянитѣ. Верѣдъ миръ и сѣлскѣ сѣчинителѣ на статїята като зелъ пероцъ въ рѣка види са че не е

зналъ и повѣрилъ какъ да захване и върху кой прѣдметъ да поговори, ами са впускилъ въ доквичане на личности. Незнаеме отъ какъ на страсть заблуденъ са е явилъ да критикува и искава изѣца на които тѣжността освѣтъ че и той самъ не знае, казва и твърдѣ направо и безсрамно нѣкакви и не чути злоупотребления на селянитѣ и ни Д. . . като не привождатъ нити едно доказателство на думитъ си на злоупотребленїята кои отдава на реченїи ни селянитѣ. Голѣма грѣшка има господство му гдѣто казва че реченїитъ сѣ запити пѣдѣлъ изъ кльцата домоладкыята и му ж присвоивалъ, расплаквавъ много вдовици и пр. Ние не знаеме нити една такава голѣма лъжа да е струвалъ а не спорѣдъ съчинителѣ, и много. Въ отговоръ на това ние ще му забѣлжимъ че подобни безчеловѣчни варварства не сѣ съществували нити въ най старитѣ и заблуденитѣ врѣмена, а Господство му цо санува днесъ? Тука той трѣба да са исчерви прѣдъ читающата публика за тѣж сѣ глупава и безсѣйствна лъжа. Когато малкый дописниче пишнѣ или говорнѣш трѣба първо да мислишъ, като и думитъ ти да са основаватъ на истината, а не да бжбренїе за онова което нити е твоя работа да расправяшъ нити си извѣстенъ за тѣжността му, защото намѣсто да му оправнѣшъ извѣдѣти ще му извадишъ очитѣ. И друго не е тѣй лесно да са присмиватъ небилци на лица които са съвсѣмъ чисти отъ подобни кльвети.— Учителѣтъ съвсѣмъ не той си сваля платката, та като съ това да ни са подобрява и налага волята си, то не е твоя работа да знаешъ и това. Сичко е въ рѣцѣтъ ни и ние като усѣтимъ незадоволство отъ него нѣма отъ кого да са страхуваме, бы му казали че не ни е потребенъ, а за сега ми сме му крайне задоволни отъ трудовѣтъ кои полага въ изпълненїе на длѣжността си при зването учитель въ мъжкото и женско училище, а още и пѣвецъ въ черковата нѣ. Той безсѣйствно лъже още и за новитѣ учитель кого ужъ сме хванали по незадоволство отъ С. Вѣл. нѣ защо не назначи името му, наукитѣ които той прѣдава и ученицитѣ които при него сѣ учатъ? Въ заключенїе на това ние ще кажимъ г. дописнику още веднажъ да не е дѣрзалъ да приправи статїи като отъ стѣрна на селянитѣ нѣ, да докача общината нѣ, и чрезъ това да дапа поводъ на раздори и смѣщенїа на духовитѣ, че въ противенъ случай другѣ бы са отнесли. Той и другъ кльтъ са е опыталъ да посѣе раздоръ и раздѣли селото нѣ на двѣ противоположни партїи. нѣ не е сполучилъ, за сѣцѣто са види, са е покусилъ да са опыта и сега, за това ние му даваме днесъ потребнитѣ забѣлжванїа, и въ случай сме готови да му докажѣме и потвѣрдимъ думитъ си по ясно.

ПРИЛЕПЪ, 16 Априлїа.— Прѣдъ да дойдѣмъ овде въ Прилепъ кога чухъ още прѣдъ една година врѣме оти главнѣ Прилепчани една учителѣ за да имъ ги учить челядѣта, неисканозано се израдувахъ, а най-поике за това цо се показаха сѣ глаувайнѣто на учителяката безъ секайнѣто на двойката Власи, оти не били подузвани отъ Власитѣ како цо знаехъ отъ прѣдъ малце време всиотъ свѣтъ. Наистина много се израдувахме и како не е за радувайнѣ кога прѣдъ малце време знаехъ всиотъ свѣтъ оти Прилепчани цо сѣтъ отъ 7—8 хиляди Бугари сѣ толку почтени и богѣти граждани да бѣдатъ водени по сакайнѣто на неколцина доплаци Власица, кое е най жемѣстѣнъ и срѣменъ слухъ за цѣлъ бугарски народъ; а нѣмъ сега да се показатъ сѣ глаувайнѣто на една учителѣ за народъ достоенъ и способенъ да си извършуватъ самъ по себе принадлежащитѣ на нѣго длѣжности, на

дверенъ съ разумни и родолюбиви градоначалници които не се водѣтъ сега по саяинѣто на дватронцата Власи како цо отъ напредъ? Радостѣта не бѣше само наша тука общѣ за всиотъ бугарски народъ. По вѣстниците си обнародва тоу дѣрзувайнѣ и сѣблудувайнѣ на Прилепчани на цѣлъ свѣтъ се прочува, голѣма слава добыха и за това малу и големо се израдувахъ.

Сега кога дойдохъ овде се научихъ за цо ке се правело и училище (здание) за дѣвойките. Тая работа не само цо отъ насъ а цѣлъ бугарски народъ се похваляватъ и одобруватъ туку и отъ друзитѣ просвѣтени народѣ. Защо сѣ тоа нѣцѣ—сѣ правейнѣто на дѣвическо училище—ке се сторѣтъ Прилепчани образовани и достойни за отъ прѣдедойте останатото имъ име Македонци и ке дадатъ примѣръ и на сѣсѣдите си еднородци, за цо самнотъ кола и л ж к ъ за да можѣтъ да увардатъ редовно една учителѣ и да се просвѣтатъ е: направайнѣто на едно дѣвическо училище. Но некои отъ Прилепчанитѣ можѣ да рѣчатъ: цо фѣйда или просвѣщенїе ке добѣтъ Прилепъ ако да сѣтъ учени женитѣ кога не се занимаватъ истите въ никаковъ търговилѣтъ или въ общенародни работи? на той въпросъ можѣ да му се рѣчатъ въ кратцѣ: за цо въспитанїето и образованїето на единъ народъ сѣстои отъ жената. Тая жена, ако да е въспитана несъмнѣнно и челядѣта незнѣи ке будатъ образовани и просвѣтени, и, посредствомъ на въспитанїето, богати, защото понавѣнкимъ тая полза на цо проналегуватъ отъ ученїето непрестанно сѣ сѣкаковъ начинъ ке се трудитъ да ги въспытуватъ челядѣта нѣзнѣи сирѣчь никогашъ не ке ги оставѣтъ празни отъ да не ходѣтъ ката-денъ училище прикажувайнкимъ имъ отечески ползата цо проналегуватъ отъ ученїето и барѣи ката-денъ хесапъ на това цо изучиле. А мажѣтъ или таткото колко и да е ученъ (остай пакъ овдешнитѣ) цо си немаатъ ни хаберъ) и образованъ никогашъ обаче не можѣтъ да имъ дадѣтъ едно таквоо въспытанїе каквото цо майката имъ. За цо той како цо е мажъ и како цо принадлежатъ поике на него отъ молну цо на жената да здобѣтъ мѣсто за да въртитъ кука, ке се захватитъ за нѣкоя търговїа или можѣ да ходѣтъ на тугине та по причина на тоа не ке иматъ време да сѣдѣтъ при челядѣта си за да ги въспытуватъ и насѣрчатъ, показувайнкимъ ползата на ученїето, да ходѣтъ на училище и да имъ земѣтъ хесапъ на това цо изучиле и учѣтъ.

Образованата майка не само цо ке знаитъ како да правитъ цо да не ги оставѣтъ челядѣта си да не ходѣтъ на училище, туку и безъ да ходѣтъ детето на училище можѣ да го въспытѣтъ детето си много по добръ отъ комо цо можѣ еденъ учитель да въспытѣтъ едно дете отъ една неучена майка. За цо детето на образованата майка ке слушатъ още отъ малостъ отъ майка си цо етъ Богъ, како трѣбатъ да имѣме страхъ божїи и че, страхъ божїи етъ: да не лажнѣшъ, да не краднѣшъ, да не злословишъ (псувать, карѣтъ), да не сѣ ко нустисувашъ со развратни дѣца, да не разлаватъ, да не правитъ мунафакалѣци и пр. А детето на необразованата майка цо ке научитъ? Първотъ зборъ цо ке го просборува ке бидѣтъ, научено отъ майка си и отъ татка си, да карѣтъ (псувать) майка и татко и друзи безбройни погани речѣ. Тогай, велѣмъ, кога ке го слушатъ таткото и майката оти имъ се научило детето да псувать, како тапанъ не имъ се правитъ сѣрдцето отъ радостъ. Детето дори да се научитъ да зборуватъ друго не ке знаитъ, освѣнъ да карѣтъ, злословитъ, разлаатъ и беснеитъ.

По време како ќе поотпорастните галеното дете, не го отнесит тогај татко му и ли майка му на училище за да се учи гоа детето, но надеждата нхна не останит осу егена, зацо бидејки детето научено на раз лавајние, на играње и на псување, многу мжч но ке му се видит учейното, и ке му се чинит зацо не го праки'ат на училище за до брото него'о, ами како ванс да го затвора ат, и така ке побегнит отъ училище и ке си се задружит со развратните деца за да си играат.

Пишатъ отъ Букурещъ че празникътъ на свати Кирила и Методи са празнувалъ съ съ обикновенното тържество. На петъ часа станало водоосвѣщеніе въ народното читалище. Сръбскитъ Капукехия и много първенци Бълга ри присѣствували. Г. Атанасовичъ и Г. Паса бовъ изрѣкли и двамата по едно слово съобраз но съсъ обстоятелствата. Вечерта са дала е дна великолѣпна вечеръ въ една градина дѣто отъ единъ до шестъ часа военната музика ис вирила разни народни пѣсни. Градината била освѣтлена. Слѣдъ вечераніето разни хура ста нали, и много отъ присѣствуюцити викали да живѣй Б ъ л г а р и я .

Преди нѣколко дни пристигнали отъ Бра нла Г. Войниковъ и други нѣколко младежи, и на 17 прѣминалаго тѣя господиновци прѣдста вили въ голѣмото театро на Букурещъ пѣсата на Райна Княгиня на български. Прѣдставлені ето станало отъ най благоприятити. Новіятъ князь благоволил да присѣствува на това българско прѣдставленіе.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Телеграфически депеши извѣствяватъ най сетнѣ че бојатъ между Австрія и Пру сѣя са обявилъ. Прускити воиски влѣзли въ Саксонія, Хановра и Хесъ. Австрійскитъ императоръ издалъ единъ манифестъ въ кой то обѣява че бојатъ е неизбежимъ. Прину дени да зематъ оражіята, Австрія п съюз ничити ѣи ѣма да ги оставатъ освѣтъ когато независимостта имъ се затегни и усигори.

Сраженія са учакуватъ въ околностити на Лейпцигъ.

Споредъ други слухови Прусианцити привезли веки Лейпцигъ.

— Една телеграма отъ Флоренція отъ 20 (н. к.), дошла до Високата Порта, извѣстя ва че въ камарата на депутатити баронъ Ри казоли обѣвилъ съставяніето на едно ново министерство. Той прочелъ едно писмо отъ генералъ Ламармори до архидукъ Албрехтъ, което обѣява бојатъ на Австрія и че непри ятелствата щѣли да зафанатъ подиръ три дена.

Ако глѣдами датата на тая телеграма, непријателствата трѣбува да сѣ почнали веки.

Министртъ съобщилъ още въ камара та единъ царски манифестъ къмъ народътъ, и свѣршува като паражва убѣдението че тоя пѣтъ той ще испѣлни желаніето напра вено върху гробътъ на баща му. Единъ дру ги манифестъ повѣрва на народната гарда извѣненіето на общиѣт редъ. Князь Каринанъ са наименовалъ регентъ. Царитъ отишелъ за да земе командуваніето на войската.

Новото министерство е съствено тѣй: Риказоли, прѣдсѣдатель на съвѣтът на министрити въ вѣтрѣшнит работи; Вискон ти Веноста, на вѣнѣшнит работи; Петиненго, на войната; Анжіолети на мореплаваніето; Сиаолой на финанцити.

Едно общо въсхищеніе владѣй въ цѣла Италия.

Нови военни мѣрки са вели. Воленти рити сѣ въскачали на 50,000 души. Гари балди не ще да отиди за Флоренція освѣтъ когато го повика царитъ.

— Инглишкитъ парламентъ са занималъ тѣя дни съсъ австро-прускити и италиански ти работи.

Единъ членъ отъ опозиціята Г. Кен глаакъ нападналъ живо Г. Бизмарка и Ита лия която чука като сила развалителка на европейскитъ миръ. Той корилъ инглишкото правителство че я насърчавало като съвѣту вало Австрія да отстъпи Венеція. Той ка залъ че Италия търсала едно уголѣмяване чрезъ началата на Гарибалди, които сѣ на чиялата на Фенианити.

Г. Гладстонъ протестувалъ за това раз пискуваніе като доказалъ противното.

— Второстепеннити царцини правали съ бакви усилія за да възбранатъ една кавга между Прусианцити и Австрійцити; съсъ тая цѣль Баварія направила едно прѣдложе ніе за да отдалечи австрійскити и прускити воиски отъ Майенча, Растадъ и Франкфортъ дѣто са намиржт въ гарнизонъ.

Военната Комисія отъ събраніето рѣ шила веки на 7 Юнія щото Хессити да зани маютъ приврѣменно Майенча. Колкото за прускитъ гарнизонъ отъ Растадъ той оста вилъ това каде на 8. Сѣщитъ день съобра зно съсъ рѣшеніето на Діетата, Растадъ са знималъ отъ Бадоавити.

Едно окржко писмо отъ главнитъ съ вѣтъ на евангелската пруска црква кани членовити на духовенството да употребятъ вліяніето си за да са стисни сѣкитъ народъ около царитъ и правителството.

Царитъ отишелъ за Саганъ.

— Извѣствяватъ отъ Германія едно сраженіе въ което Австрійцити били отгорѣ. Сѣкити германски царцини отѣрдели пруското пригѣ тваніе за разоруженіе. Много са занимаватъ ту ка съсъ источнит работи.

— Въ Новъ Йоркъ Фенианити влѣзли въ Ка нада. Инглишкото кале срѣцу Буфало сѣ испразнило, и телеграфити и желѣзнит пѣтница сѣ поврѣдани.

— Въ Букурещъ мълвни за влѣзуваніето на турскити воиски зели нови потвърденія. По бо гатити жители отъ тоя градъ избѣгали. Новіятъ князь тури на военъ кракъ влашката воис ка. Едно голѣмо роптаніе владѣй въ народътъ срѣцу князѣт и правителството му.

— Въ Гръція министерството са промѣнило. Булгарисъ са патоварилъ за съставяніето на е дно ново министерство.

СЪБАКВИ НЪЩА И НОВИНИ.

— Умолявами са да извѣстимъ че годиш нитъ празникъ по случий на възлизаніето върху тронѣт на Н. Ц. В. Султанѣт ще стани на Бебекъ въ сѣліята на Н. В. Аали паша, министрт на вѣнѣшнит работи на 13 текущого презъ ношѣта. Господа призовани ти ще са прѣмжт като прѣдставятъ биле тити си, било лично, било придружени съсъ господжи на фамиліята си споредъ показу ваніето на билетѣт. Единъ само билетъ зе можи да служи за много господиновци; сѣк трѣбува да има по единъ особенъ билетъ.

— Една телеграма отъ Ерзерумъ съст дата 20 Юнія (н. к.) извѣствя че едно силно земле

трѣсеніе ставало въ Ерзявганъ, Бартинъ, Мудъ и Беазидъ.

Упостошеніята които направило това сил но землетрѣсеніе сѣ голѣми.

Управителѣт отъ Ерзерумъ испроводилъ нарочно единъ чиновникъ за да раздаде помощъ на жертвит на това злочестіе.

— Н. П. Халилъ паша, напрѣшенъ главатаръ на Тоухавата са наименова министрт на търго вѣята и на общенароднит работи, намѣсто Ед хемъ паша.

— Еда комисія са съставила въ Голѣмото Зантіе подъ прѣсѣдательството на Мюниѣт е феиди за да распита постжикити на Леониде Булгарисъ.

— Пишатъ отъ Едирне до единъ вѣсникъ че тѣя дни двама души, които прѣскали калпави алтаѣжи и стотаци сѣ уловили и затворили. Едно растѣржуваніе като са направило въ ка пцата на тѣя загноренци, намѣрило са една су ма отъ 25 хиляди гроша калпави. Полиціята са надѣва да намѣри сѣкити съучастници на тѣя лица.

— Последнити писма които дошле въ градъ тѣя ни отъ Александрія извѣствяжт че холера нѣмало въ Египетъ.

— Н. В. Исмаилъ-паша, Египетски подкралъ, трѣгна миналата недѣля за Александрия.

— Пишатъ ни отъ Раброво че училищата пакъ са разбиркали въ тоя градъ. До недѣля подрѣбности.

— Единъ вѣстникъ извѣствя че въ Петерс бургъ са открито сега скоро едно голѣмо съ заклатіе. Помежду компромитиранити са счита тъ, князь Долгоруки, управителъ на Волхвинъ, и много други членови отъ руската аристокрація.

— Ози день са тържествува годишнината за възлизаніето върху тронѣт на персійскитъ Шахъ въ градѣт на Сѣкити посланници и е динъ проводникъ отъ Високата Порта ходиха да здрависжт персійскитъ посланникъ въ сѣ ліята му на Бебекъ.

— Междумуан Фюнуѣт турско періодическо списавіе, което бѣше прѣстанало, завана пакъ да излязува.

— Миналата недѣля Омеръ паша трѣгна за Русчукъ.

— Единъ новъ вѣстникъ почналъ да са изда ва тѣя дни въ Бейрутъ подъ названіе Либанъ.

— По случий на годишнитъ празникъ за възцаряваніето на Н. Ц. В. Султанѣт много хора затворени въ Зантіето за малки вини и за малки борчови са пусахъ.

— Мехмедъ Ружди паша, Велики Везиръ прѣ нишанѣт Османіе въ елиази отъ първи класъ.

— Миналата срѣда грѣцкитъ патриѣхъ напра ви визита на Н. В. Великиѣт Везиръ.

— Тѣзъ дни ще стани съсъ голѣмъ алай о брѣзаніето на Н. В. Изединъ ефеиди и на братовчѣтата му. Спорѣдъ както е обичай, ще бждатъ обрѣзани, по този случий, петъ или шестъ хиляди сиромашки дѣца, които и ќе бждатъ облечени съсъ нови дрѣхи за свѣтка на Н. Ц. В. Султанѣт.

БУРЯНЪ ПРАХЪ ЗА ИСТРЕБВАНЕ НА ВСЯКАКВИ ЖИВОТИНКИ, КОИТО ХА ПИЯТЪ ЧЛОВѢКА.

Тоя прахъ, невридителенъ за добытака, безъ друго е добаръ за истребваніето на дър венитици, бѣлхити и вѣшкити; ѣди комари ти и мухити, нарди вѣлненити платове отъ молцити и дървенити пѣтѣ отъ тервоточина.

Продана са въ Синѣарія Маделла на Кара-Кюй при Комисіонъ-ханъ. Дѣна гроша 8.

Отговорникъ Никола Јеновичъ.